

Alfwarsamme
kiärleks-tanckar
då ehreborne och
höglärde herr
professoren wij...

1 Ic Fol.

National Library
of Sweden

**Hilffwarsamne
Kärleks-Banckar**

Då
Ehreborne och Höglärde Herr Professoren
Wthd Kongl: Academien i Ubo
MAGISTER

**TORSTEN
RUDEEN**

Med
Ehre- och Dygdrike Jungfrun

**M. ANSERN
BRUNELL**

Uti Ächta-Band sammangafs i Stockholm
den 6. Septemb. Anno 1692.

Allena för det Annåhnlige
Kärlek- och Dygd-ålskande Fruentimbret/ allra hörsambst
yttrade.

STOCKHOLM / Tryckt aff David Rämpe.

Handwritten signature or initials in the bottom right corner.

Small handwritten mark or signature at the bottom center.

Ster som i dag sig hwiſlar
Sielfwa Apoll'nis Poesie/
Nådan heeta Käreleks Pylar
Adren hans hä fagnadt i:

Du wil den i Aon's Lunder
Ey tilbringat många stunder/
Doch af Odmiut ſkyldig Plikt
Med en ſåt orynlig Skriſt
Några Rader bära fram
Til ett lite Dwinſolcks - Slam.

Höglärde Herr Professor.

Dag icke dristar mig på försäkring
af Höglärde Herr Professorens wanlige godhet/
ſampt ogemena Dygd och Adelsmodigheet/ ſom
torde opptaga en Odmiut och Wälmunt will-
ia/ i ſtälle för bristen af förmåga/ ſå kan jag/
jämfte allas uthſago/ ey annat tillſä/ än at in-
gens Åder wore ſtickligare och mera proper att
oppſätta Bröllops - Verſer på denne Åhre- och
Heders dagen/ än ſom Herr Professorens egen
ey nog tilfyllest. Allflige och anmodige Poëſie/ den doch i dagh
ſig hwiſlar; Och ehuruwäl jag bekänner mig wåra i dat oför-
ſtånd/ ſom den der icke weet/ hwilledera i ett förnämnt tilfålle
år ſtraffeligare/ at wåra innehållen eller vthlåten/ will jag doch
heller/ Effterdy jag den åhrån haft at bliſwa anmodad om ſå mycken
tienst/ ſom min ringheet til Kärelekens låf på denna dagen kan åſtad-
komma) Effter mit ringa åhine/ uthi några owårdiga rader wå-
la en ſkyldig wördnad/ ån ſom aldeles med ſtilla thgande ma-
ſqvera och förborga mina (faſt ån ofatta) tanckar ſom jag har
om ett wålrämnat Giſtermåhls Himmeſka ſdötheter. Jag
beer om förlåſt/ beſynnerligen af det åhrbara Fruentimbret åhre-
bödigt / för några oförgrifliga Tanckar/ om jag felar i den
meningen att en Dygdſam och Wettig Dwinna icke är ſå o-
finnelig ſom man meenar/ men at den måſta Swårigheten be-
ſtår derutinnan at man den uthſökia och från andra åthſkilia
kan; Jag troor man törs intet förlåta ſig på ſin klofheet/ twiſ-
landes och endels om man/ om den ſom ſkal bliſwa ens egen

rätt kan dömma/ uthan om icke en Hiertaus andacht och en
Mans fromheet skulle kunna den af Herranom winna; Jag är
ändå i den Saken så okloot/ at jag intet tors tillskrifwa ett got
Sisternähl hwaræn Odets owillkorliga/ än mindre någons
frja förwärf; Det allenast kan jag säya/ att lyckalig är wist
den Man som en from/ fridsam och hörsam Qwinna befommer/
och der til med/ att ett emellan twenne fromma Personer wäl-
träffat Achtenkap är dat högsta stycket af ali timelig lyckalig-
heet/ och at den Högste har uti sådonna twennes rätt. älskande
hiertan welat wisa lika som en synlig Skugge af sin egen hö-
ga lyckaligheet; Så at uti deras Personer bör finnas både
en afriktning til den skapade/ och uti deras Siälar en Bild
af den Guddommeliga Skönheten / sampt hwad elliest i heela
Werlden må liufligt wara/ bör finnas hos twenne Wäl-Ach-
ta Personer. Hennes annämligheet/ jag menar den som kan
wara en Mästerinna af sine passioner/ kan althd erhålla sin man
wid ett Frögdsamt Hierta / och ett gladt Ansichte. Hennes
goda Wandel och hennes Sorgfällighet uti Huuswäsendet/
befriar honom från oro och Qwidan; och kan hans största be-
gärlighet ey göra honom något större Wällusts-Hopp/ an den
som han hood sin Dygdrika och Kyske Qwinna äthniuter. Och
skier det ändå besynnerligen/ när hennes gestalts liuflighet ändå
til öfwerflöd försälskapat är med ett uppricktigt taals södt-
heet/ jag meenar/ när en sådan Qwinna en Tunga har/ som
kan heela ens smärta/ och stilla ens wrede / Ty i sådant fall
kan man wäl säya/ at den samma som henne äger och besittier/
är den rikste och lyckaligste Menniska af Werlden. Doch
är äntelig äfwen icke nödigt/ at Skönheten eller hennes Ge-
stalts liufligheet som här nämndes/ bör wara så utwald och
öddelig/ uthan at det som på henne öddeligt är / dat måste
Nödwändig wara skönt och älskewärdigt. När hon sig den
Mödan antager/ at göra sig skön til sin Siäl och gemöth/ och
man har så mycket förstånd en sådan Siäls Skönheet at be-
tracta och dat hån hafwa sitt affeende/ så menar ing at det
lärer den ena wid den andra aldrig blifwa ledse/ uthan at de-
ras förnöyelse lärer aldrig upphöra/ så länge bägge deras Dyg-
der framhärda. Och de Qwinnor som effter ett sådant beröm
och Lyckaligheet tracta dhe måste betänckia at af hela Wärl-
dens Macht och Wälde så är Qwinns Sackmod och ödmuk-
heet den starkste; Det är ingen Macht som kan emootstå desse
twenne Dygder och ingen hårdheet/ den dhe icke skulle öfwerwin-
na. Ödmuk- och Hörsamheten äre dhe endesta medlen hwar-
igenom Qwinnan kan til sig bringa dat Huus-Regemente som
Mannen igenom Natursens Liuns elliest tillkommer. Qwinnan
kan medelst sin Erbarhet och foglige ödmukhet förtiena at få
åga den befallning som Mannen om elliest af Naturen omfunsst
gifwen är. En Qwinna som sig intet låter något behaga/ än
det hennes Man hafwa will och befaller/ hon bringar honom
smart dat hån/ at han intet må eller kan något annat besalla/
än dat sin Hustru behagar.

VOTUM

Heltenslopek Herre/ som här underligen har tillsam-
mans länkt iwenne goda Naturer/älskwärdige Hier-
tan/ fromma och Ehrbara Sinnen ushi ett Band/låte dem
aff sin Milda Nåd till oräkneliga stunder sköna och
röna all den inbördes sågnad / Wälfresnad och Wäl-
signelse som ett Wäl-träffat Ackenskap med sig förer!
Alltions Timmelig och Ewig Lycksalighet !!!

